

ASSISI-NYT – JULI 2007

*Pilgrimsvandring fra Assisi til Rivotorto med norsk-dansk retrætegruppe
en tidlig morgen i juni 2007*

*Ved San Damiano introducerer Pater Mizzi rosenkransbønnen,
som vi bad afvekslende med stilhed på vor vandring i den smukke natur*

Kæreste Assisi-venner.

Som et sikkert tegn på højsommer nyder vi nu udsigten over de store grønne marker med ranke, knejsende solsikker, der uafsladeligt følger solens vandring hen over himlen, indtil nattens komme, hvor de bøjer hovedet som i sorg – et syn, der altid morer mig. Sommerens smukke vejr med daglig høj sol her i det subtropiske Italien er fortsat, og bortset fra ca. 3 dage i slutningen af juni, har vi indtil nu undgået de hedebølger, der kan føles så varme, at det kan være ganske vanskeligt at have fysiske aktiviteter midt på dagen. I disse tilfælde er vi meget taknemmelige for siestaen, som fortsat holdes i mange italienske erhverv, og vi følger trop. Vi kryber i skyggen i nogle timer for at vågne op til dåd igen senere på eftermiddagen og til langt ud på den varme nat.

I den sidste tid har vi modtaget mange suk fra nordiske venner, der jo desværre ikke har været velsignet med smukt vejr, men regn i så store mængder, at der har været oversvømmelser mange steder og tragiske ulykker. Pater Mizzi og jeg talte om det i dag, og det er vort håb, at dette **ASSISI-NYT** kan sprede lidt indre solskin og varme i nord. Må smukt sommervejr også komme til jer alle nordpå!

Sommerens aktiviteter i Assisi

Sidste nyhedsbrev blev udsendt lige før sommerens to kursusretræter, der blev afviklet over 14 dage i slutningen af juni og begyndelsen af juli. I den første uge var vi sammen med en stor gruppe fra Norge med enkelte deltagere også fra Danmark, og i den efterfølgende uge var det en mindre gruppe fra Danmark. Når vi evaluerer en sådan kursusuge, er det altid med en følelse af stor taknemmelighed og glæde over at have kunnet følge søgende menneskers dybere overgivelse og opleve, hvordan hele deres væsen begynder at skinne om kap med solen, øjnene får nye, varme og milde dybder og hjerterne åbner sig dybere i medfølelse, kærlighed, glæde og fred. Så er det, at vi igen og igen takker Gudsriget for den store gave, som skænkes til sensitive mennesker, der med længsel i hjerterne er kommet til Assisi.

På La Verna med gruppen i juli 2007

Pater Mizzi i stigmatiseringsprocessionen sammen med brødrene fra OFM (mindrebrødrene)

Indimellem kursusaktiviteterne var der lidt tid til at møde også andre grupper af pilgrimme i Assisi, og især et møde med en brasiliansk gruppe står tilbage i min erindring som et smukt minde. Efter mit foredrag udspandt der sig en inspirerende dialog mellem os bl.a. om forskelle og ligheder mellem Europa og Brasilien. Det var opløftende at opleve den interesse og det fokus der var på, hvordan det var lykkedes for Europa at skabe fred bare ca. 60 år efter 2. Verdenskrig, hvor så ekstremt forvrængede ideologier og kræfter kom til udtryk. Jeg blev mindet om, hvor vigtig en rolle Europa har i at vise vejen til et Verdenssamfund, hvor konflikter søges løst ved hjælp af dialog, og hvor et materielt set godt liv i stede højere og højere grad er suppleret med fred, retfærdighed, respekt af

menneskerettigheder og Skabelsen, solidaritet med svage gruppe, social tryghed, lighed også mellem kønnene og hjælp til alle de brødre og søstre på jorden, der lever under langt ringere vilkår. Når jeg lyttede til de brasilianske pilgrimme, var det endvidere med stor glæde over deres engagement i og optagethed af de mange problemer i deres eget hjemland.

Maria – healingens, fredens og kærlighedens Moder

Maria

Maria har igennem de sidste par år ”fyldt” mere og mere på de kurser, som **ASSISI MISSION** tilbyder. For et par år siden kom hun nemlig igennem med en anbefaling af, at vi afslutter retræterne med et særligt fokus på hendes hjælp til Jorden og Menneskeheden. Vi lyttede og gav plads i programmet til nogle indlæg om Maria samt en afsluttende Maria-healing. I dag er det med en særlig stor taknemmelighed, at vi kan se tilbage på disse 2 år med så mange smukke og dybe respons fra deltagere om den særlige tætte og intime forbindelse, som de fik med Maria, og som de kunne bære med sig i deres videre daglige virke. En af disse oplevelser fra en kursusedtager er særlig smuk, og da den måske kan være andre til hjælp og inspiration, gengives den her:

“Jeg har lyst til at dele en meget smuk oplevelse med dig fra den sidste meditation vi havde sammen. Jeg har i de sidste 5 år haft kroniske smerter i hele min krop døgnet rundt og har forsøgt med mange former for helbredelse, dog uden held. Under meditationen oplevede jeg, at jeg blev løftet op af Marias healende engle. Jeg svævede vægtløs i et vidunderligt lys og i en ubeskrivelig smuk kærlighedsvibration - og jeg var smertefri, jeg var fri. Det var så fantastisk en gave, at jeg græd af glæde og dyb inderlig taknemmelighed. Det kan være ubegribeligt for andre at forstå, men at være ”fanget” i en smertekrop er en særlig udfordring fordi det kræver konstant fokus på IKKE

at have fokus på det. Når det så pludseligt forsvinder, er det som at få et nyt liv, at opleve alt i et nyt lys...

Jeg fik foræret 2 døgn i frihed, så vendte det tilbage, men det vigtigste for mig er, at jeg ved Maria er der for mig og vi er nu forbundet på en ny og inderlig måde, som jeg ikke kan beskrive, men min taknemlighed er meget stor”.

Pater Mizzi fortalte os på kurset i juli under sit indlæg om Maria om en smuk oplevelse, han har haft, og som han opfattede som en intervention og healing fra bl.a. Maria:

”For ca. 20 år siden modtog jeg en kvinde i skrifte i Basilika di San Francesco. Hun var meget oprevet og fortalte, at hendes søn på 30 år var besat af dæmoner. Hun bad mig tale med ham og gøre noget for ham. Jeg var lidt forsigtig omkring hendes påstand om en dæmonbesættelse – måske der var mere brug for en psykolog eller en psykiater, foreslog jeg. Hun blev vred og sagde, at det er på tide, at vi præster tror på dæmonbesættelser. Jeg indvilgede så i at tale med hendes søn. Han kom til Sacro Convento sammen aften, og fortalte sin historie: Han havde en kæreste, som for et halvt års tid siden pludselig var begyndt at græde, da de kørte i bil sammen. Hun fortalte sin ven, at en bekendt havde givet et foto af hende til en gammel kvinde, som blev anset for at være en form for heks. Nu var den unge kvinde bange for, at der skulle ske hende noget alvorligt. Den unge mand beroligede sin kæreste med, at det skulle han nok klare: ”Vi kører hen til kvinden og forlanger fotoet udleveret”. Som sagt så gjort. De bankede på kvindens dør, og den gamle kvinde viste sig. Der var en så kraftfuld energi omkring hende, at de straks begge begyndte at skælve af angst. De bad om at få udleveret fotoet, men hun bedyrede, at hun ikke havde det. I stedet tilbød hun dem et par små metalkugler, og de unge mennesker turde ikke andet end at modtage dem. Så snart de havde forladt den gamle kvindes hus, kastede de dog kuglerne langt væk ud i naturen.

De to unge mennesker følte sig dog som forandrede og dybt påvirkede af oplevelsen. I den efterfølgende tid begyndte de at skændes voldsomt, og det synes umuligt for dem at genskabe den ellers så kendte harmoni mellem dem. Efter et stykke tid skiltes de. Sønnen begyndte efter besøget hos den gamle kvinde at få urolige, søvnløse nætter, han mistede sin appetit og blev både fysisk og psykisk svækket. Moderen oplevede gang på gang mærkelige lyde i hjemmet, hvor de boede sammen. Også billeder faldt ned fra væggene med store brag. Før dette var sønnen ofte gået i kirke, men når han nu søgte at genoptage sine hyppige messer, kunne han ligesom ikke komme ind i kirken, fordi han oplevede, at en usynlig kraft holdt ham tilbage.

Jeg spurgte ham, om han havde talt med en læge, psykiater eller psykolog. Han fortalte, at han havde opsøgt flere læger, men de havde ikke kunnet hjælpe ham. De kunne ikke finde en forklaring på, at en hidtil velfungerende ung mand pludselig havde det så dårlig, og nu var han blevet desperat her godt ½ å senere. Jeg sagde til ham, at jeg ikke kunne fortælle ham, om det var en dæmonbesættelse, men det jeg kunne tilbyde var, at vi lavede en healingsbøn. Han accepterede og satte sig ned foran mig. Jeg lagde mine hænder på hans hoved og begyndte at bede, også til Maria, som jeg inderligt påkaldte med bønner om, at denne unge mand også var hendes søn, og at hun måtte hjælpe ham. Bønnen blev så intenst, at den på et tidspunkt blev ordløs, eller det som i den karismatiske kirke kaldes

at "tale i tunger". Den unge mand blev helt rolig under healingen, og efterfølgende bad jeg ham om at fortsætte bønnerne ved selv at påkalde Jesus og Maria.

Den næste dag opsøgte han mig på Sacro Convento. Han takkede mig for hjælpen og fortalte, at da han efter healingsbønnen havde forladt Sacro Convento, følte han sig pludselig skidt tilpas med kvalme og urolig mave. Han gav sig til at kaste voldsomt op – ikke mad, men blot en gul flydende væske. Efter denne opkastning følte han sig bedre tilpas, og for første gang i 6 måneder havde han sovet roligt hele natten. Jeg forsikrede ham om, at hans bønner var blevet hørt, og opfordrede ham til at fortsætte et intenst bønsliv.

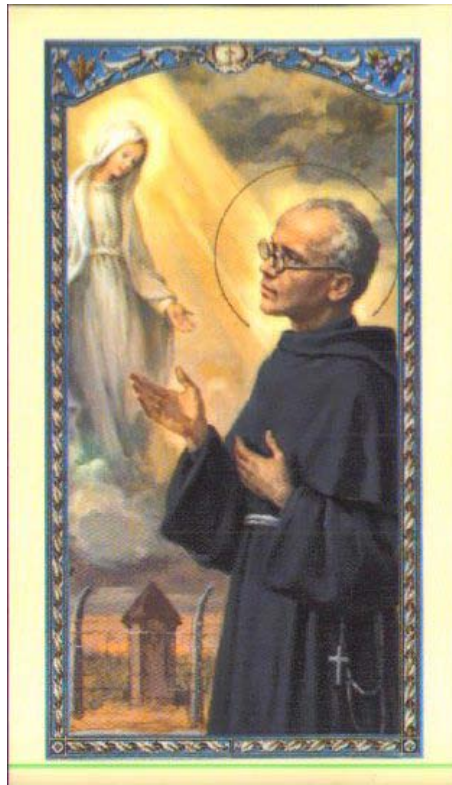
I dag kan jeg naturligvis fortsat ikke med sikkerhed sige, om der var tale om en besættelse, men i hvert fald blev den unge mand forløst efter disse intense bønner. I Den Katolske Kirke er dæmonbesættelse og dæmonuddrivelse ikke et ukendt område. Det kræver dog stor ekspertise og indsigt at beskæftige sig med det, og således er det som regel udvalgte præster, der føler sig kaldede til denne opgave, hvortil de skal have tilladelse fra biskoppen. På Malta har vi en meget karismatisk franciskanerbror, padre Elias Vella OFM Conv., der er blevet verdenskendt for sin indsigt i modkræfterne og sin hjælp til uddrivelse og healinger. Han har skrevet flere bøger om emnet, og rejser over hele verden, hvor han giver foredrag og interviewes til medierne. Han er en af Den Katolske Kirkes officielle exorsister på Malta og formand for den maltesiske kommission: *Diocesan Commission on Occult and Satanism.*"

I min søgen i den kristne mystik og de største franciskanske mystikers liv er jeg gang på gang "faldet" over, at disse i deres vanskelige, krævende og lidelsesfyldte inkarnationer med store missioner og mange kampe med modkræfter havde en særlig dedikation til Maria, beskrevet som, at de simpelthen hos Maria hentede styrken til at klare de vanskelige opgaver. Dette gælder Frans, Klara, Josef af Copertino, Padre Pio og Maximilian Kolbe og mange flere. Padre Pio og Maximilian Kolbe, der levede i vor tid, har begge formuleret en særlig Mariologi – lære, der beskæftiger sig med Marias liv og hendes plads i frelserhistorien. Maximilian Kolbe dedikerede hele sin store kærlighedsmission til Maria, og en af de nyskabelser, han var pioner for, var stiftelsen af en spirituel bevægelse, "**Milita Immaculatae**" (Marias hær), som i dag er spredt til 46 lande på 5 kontinenter med mere end 4 millioner medlemmer.

Det giver stor mening og glæde for mig at erfare, at også vi tjenere på "lavere niveauer" kan hente en særlig styrke og hjælp til vor opgave via Maria og det store rige af engle, som arbejder i hendes udstrømning til Menneskeheden og Jorden. Ofte tænker jeg på hendes budskab til Catherine Labouré (se **ASSISI-NYT – julen 2005**) om, at hun har så meget at give - også meget mere, end vi beder om. Da Catherine Labouré spørger Maria, hvorfor ikke alle ædelstene på hendes fingre stråler, men er matte, siger Maria: "**De ædelstene, som forbliver mørke, er et symbol på alle de nådegaver, som mennesker glemmer at bede om**".

Det næste nyhedsbrev håber jeg at dedikere til den store franciskanske mystiker Maximilian Kolbe, som var bror i samme orden som Pater Mizzi. Jeg har beskæftiget mig ganske meget med hans liv gennem flere biografier og samtaler med Pater Mizzi, som har taget sit religiøse navn efter denne store efterfølger af Frans. I august måned rejser jeg til

Polen og bor på det kloster, Niepokalanow (Marias by), som han stiftede i 1927, og som stadigvæk er verdens største franciskanerkloster. Hovedformålet med rejsen til Polen er et indre meditativt arbejde med *"the Spirit of Assisi"* på dette vigtige indstrømningssted, som har betydning for det indre arbejde med at løfte hele Europa, og hvor en styrkelse af helligstedet i Niepokalanow har særlig betydning i forbindelse med at løfte især de østeuropæiske lande. Samtidigt med det indre arbejde bliver opholdet i Niepokalanow naturligvis også en kærkommen mulighed for at få en større indsigt i Maximilian Kolbes liv og mission og en tættere energimæssig kontakt med ham, således at artiklen kan skrives med størst mulig samklang med hans vibrationer. Han er ikke særlig kendt uden for Den Katolske Kirke, og der findes ingen bøger om ham på de skandinaviske sprog. Men da hans mission om nogens taler meget til Menneskeheden i vor tid, håber jeg at kunne råde en smule bod på dette manglende kendskab. Maximilian Kolbe blev helgenkåret i 1982 af Pave Johannes Paul II, som kaldte ham skytshelgenen for vort lidelsesfyldte århundrede (det 20. århundrede).

Skt. Maximilian Kolbe med Maria

Efter sommerens mange aktiviteter og inden denne rejse til Polen er det dog tiden for feriestemning. Turen går til Amalfikysten – den uendeligt smukke kyststrækning i Italien, hvis utroligt rige engle- og devaliv gør den til et perfekt sted for afslapning, healing og opfyldning. Samtidigt er det naturligvis endnu en lejlighed til at nedfælde *"The Spirit of Assisi"* mere direkte i dette område af overdådig skønhed og indre liv, der ligger som et paradys mellem Salerno og Napoli i Syditalien – Napoli som et af de mest formørkede områder i Italien.

*Pave Benedikt XVI som hovedcelebrant i pontifikalmessen
på Piazza Inferiore foran Basilica di San Francesco d. 17. juni 2007*

Pavebesøg d. 17. juni 2007

Som nævnt i sidste nyhedsbrev ville juni måned byde på en særlig begivenhed i Assisi, som ikke kan siges at være særlig hyppig, nemlig et pavebesøg, også selvom Pave Johannes Paul II faktisk var på 6 officielle besøg i Assisi spredt over hans 25 års pontifikat, hvor ikke mindst de 3 store fredsmøder i 1986, 1993 og 2002 med spirituelle ledere for verdensreligionerne fortsat nævnes i vide kredse jorden over.

2007 blev året, hvor vi for første gang modtog Johannes Paul II's efterfølger, Pave Benedikt XVI. D. 17. juni i år var der fra tidlig morgen livlig aktivitet i Assisi med omfattende sikkerhedsforanstaltninger, presseopbud og pilgrimme, der ønskede at følge begivenheden. Paven kom hertil i sin helikopter med et større følge af kardinaler, ærkebiskopper, biskopper og ledende franciskanerbrødre fra de 3 hovedordener. Paven startede sit pastorale besøg i Rivortorto, hvorefter han besøgte San Damiano og Klarisserne i Basilica di Santa Chiara. Kl. 10.00 var det tiden for søndagens højmesse, som blev celebreret af Paven med mange koncelebrerende kardinaler, biskopper og øvrige præster på pladsen foran Basilica di San Francesco. Pladsen var så totalt fyldt med mennesker, hvoriblandt også var Italiens ministerpræsident Romano Prodi, Perugias præsident, Assisis borgmester og mange flere, at jeg – selvom jeg havde fået en af de sjældne billetter – efter et kortere besøg valgte at gå hjem igen for at overvære messen via den direkte tv-transmission og fra min lejlighed stå til rådighed for det indre arbejde, der var meget intenst. Det var en smuk messe, hvor Basilikaens kor sang uendeligt opløftende, og hvor Paven gentagne gange talte om betydningen af *"the Spirit of Assisi"* - det i dag verdenskendte begreb og den forståelse, som hans forgænger, den store pave

Johannes Paul II, var den første til at sætte ord på. Efter frokost på Sacro Convento og et hvil i sin egen lejlighed på klosteret, fortsatte Paven sit program med besøg i Assisis domkirke, San Rufino, og i Santa Maria degli Angeli, hvor der bl.a. var et særligt møde med hundrede vis af unge katolikker.

*Pave Benedikt XVI i Santa Maria degli Angeli, Assisi, d. 17. juni 2007
Til venstre Assisis biskop Msgr. Domenico Sorrentino*

Pave Benedikt forlod Assisi sent på aftenen, og som en særlig sidste hilsen, fløj helikopteren en tur over Assisi, før den drejede sydpå mod Rom og Vatikanet. Efter en sådan dag med så mange mennesker og meget "hurlumhej" i Assisi tror jeg, at vi var mange, der næste dag med nogen lettelse gik ud i byen og igen fandt den mere fredelig. Ikke mindst de mange mennesker fra Assisi, der var involveret i alle forberedelserne – inkl. min nabo, en franciskanerbror, der arbejder for Assisis biskop – kunne ånde lettede op over, at det hele var gået som planlagt. Det er efterfølgende blevet vist, at også det indre arbejde var gået som planlagt med en intensivning af forbindelsen mellem Assisi og Vatikanet.

Koncerten: Nel Nome del Cuore (I hjertets navn)

Den store scene, der var opbygget til pavens besøg blev stående i dagene efter besøget, hvor man begyndte at ombygge den til en scene egnet for en stor velgørenhedskoncert. Koncerten, som vekslede mellem meget smukke og melodiske musikalske indslag og interviews med de mest kendte italienske musikere og øvrige kulturpersonligheder, blev filmet af utallige kameramænd og transmitteret direkte via den italienske hovedkanal RaiUno. Alle billetindtægter samt indsamlingerne under koncerten via telefon og sms gik ubeskåret til ofrene for katastrofen i Darfur, og var dermed i Frans' ånd en hjælp fra

Assisi til et område på jorden med ubærlig lidelse. Pater Mizzi og jeg fik ”ad bagvejen” adgang til koncerten, og kunne således i den meget varme juni-nat dele den smukke oplevelse med de hundrede vis af mennesker, der fyldte hele pladsen foran scenen.

Koncerten ”Nel Nome del Cuore” i Assisi, d. 21. juni 2007

Blandt de italienske kulturpersonligheder, der blev interviewet, var **Franco Zeffirelli**. Han er en af de mest kendte og elskede nulevende italienske filmproducere, og hans film er set af millioner af mennesker over hele verden. For åndeligt søgende mennesker er hans mest kendte produktion nok storfilmene ”*Jesus af Nazareth*”, som regnes for en af de ypperste fremstillinger af Jesus liv fra fødslen til opstandelsen samt den fortryllende smukke film om Frans af Assisi ”*Fratello Sole – Sorella Luna*” (Broder Sol – Søster Måne), hvor også Klara skildres uendeligt smukt. Derudover har han produceret flere operafilme, bl.a. *Romeo og Julie*, *Otello*, *La Traviata*, *Cavalleria Rusticana* og senest en film om Maria Callas og mange flere.

Selvom Zeffirelli i dag er 84 år, er han stadigvæk i fuld vigør. Han fortalte under interviewet, at han har et ønske om at producere efterfølgeren til ”*Fratello Sole – Sorella Luna*” for at skildre Frans’ virke fra Pave Innocens III’s godkendelse af ordenen, hvor den første film sluttede, og indtil Frans’ død 17 år senere – den periode af Frans’ liv på kun ca. 17 år, hvor han overgav sig dybere og dybere til sin mission med talrige mystiske erfaringer kulminerende med stigmatiseringen på La Verna. Til os begejstrede tilhørere fortalte Zeffirelli den smukke historie om, hvordan ”*Fratello Sole – Sorella Luna*” kom til verden. Han havde været ude for et meget alvorligt biluheld, og efter en stor operation lå han på sygehuset – svævende mellem liv og død. I denne bevidstløse tilstand får han en vision: Frans viser sig for ham, idet han siger: ”*Jeg ønsker, at du skal arbejde for mig*”.

Zeffirelli accepterer opfordringen, og lover Frans, at hvis han kommer sig efter denne alvorlige ulykke, vil han lave en film om ham. Zeffirelli bliver mirakuløst helbredt, og i 1972 får filmen premiere. Omkring sin drøm om at skildre Frans' virke efter godkendelsen af ordenen fortalte han, at det er med bævende hjerte, for hvordan skildre så stor en mystikers liv – hvordan fremstille alt det, der ligger hinsides vor normale opfattelsesevne. Med den hjælp, som Frans giver, og den sensitivitet, som Zeffirelli helt åbenbart har, vil han dog nok være en af dem, der kan lave en smuk skildring af et mystikerliv, der leves mere og mere i en så dyb en overgivelse til Kristus, at også de gængse naturlove er sat ud af kraft, og mirakel efter mirakel formidles gennem Frans.

Kommende aktiviteter

Efter ferie og rejsen til Polen starter de mange gruppebesøg i Assisi igen hen mod slutningen af august. Første åbne retræte afholdes i oktober, og har du en længsel efter et ophold i Assisi, kan vi anbefale dig at kigge på dette eller på decembers Maria-fordybelse således:

6. oktober - 13. oktober - introduktion med særlig fordybelse i Frans' mystiske vej i overgivelse til den medfølede Kristuskærlighed.

Som regel smuk sensommermåned Assisi med ophold også på La Verna. I samarbejde med "Det Gylne Hjerte" i Norge. Se: <http://www.detgylnehjerte.no>. For deltagere fra Danmark klik for brochure [her ...](#)

Kloster: De Svenske Søstre (Brigitta-ordenen). **Tilmelding senest 2. august 2007 for gruppebillet.**

3. - 10. december - introduktion med særlig Mariafordybelse:

Den fredelige, stille adventstid med en meget smuk Maria-fejring (Marias ubesmittede undfangelse) samt dyb forberedelse til julen. Klik for brochure [her ...](#)

Kloster: De Svenske Søstre (Brigitta-ordenen). **Tilmelding senest 30. september 2007 for gruppebillet.**

Det franciskanske kors på La Verna, som vi besøger på oktober-retræten

Som afslutning på dette nyhedsbrev vender jeg tilbage til Maria og den hjælp, vi kan hente hos healingens, fredens, kærlighedens og medfølelsens Moder. Som nævnt havde Maximilian Kolbe en usvækket tillid til, at det var fra Maria, at han hentede kraften til sin vanskelige mission. Her er nogle citater fra hans forståelser af Maria, som han som spirituel leder gav sine medbrødre på Niepokalanow:

”Kilden til fred er overgivelse til Guds vilje: At gøre, hvad der er i vor magt, og overlade resten til det guddommelige forsyn samtidigt med, at vi har et barns tillid til sin bedste Moder”.

”Jo tættere vi kommer på Maria, jo tættere kommer vi hinanden gennem Maria. I denne kærlighed er der styrke. Ægte broderlig kærlighed søger ikke sin egen nydelse, men kun kærligheden til næsten. Kære børn, hvis kærlighed er jeres ledsager gennem livet, og I lever i gensidig kærlighed, vil I have en forsmag på himlen allerede her på joden. Når vi kommer tættere på Maria, kommer vi tættere på hinanden. Når en sjæl begynder at trække sig tilbage fra Maria, reflekteres det i hans manglende kærlighed til næsten”.

”Øjeblikkelig gensidig tilgivelse af fortræd er en uvurderlig kilde til nåde og indstifter loven om kærlighed. For min kærlighed til Maria er jeg parat til at tilgive – altid og fuldt ud”.

”En handling af perfekt kærlighed genrejser sjælen. Lad os ofte bruge dette middel. Det er i virkeligheden ikke så svært, fordi essensen af denne handling er selvopofrende kærlighed: At prøve på at gøre Marias vilje på bekostning af sig selv uden at skelne til belønning eller straf.”

”Ydmyghed er fundamentet for alle dyder. Når vi mangler ydmyghed, vil andre dyder også forsvinde. Den første og vigtigste vej til Maria er dyb ydmyghed. Vi må klart se i øjnene, hvem vi er, og hvem Maria er.”

Har du lyst til at læse mere om Maria som beskrevet i *ASSISI-NYT* er der på hjemmesiden følgende numre:

2004 – november

2004 – julen

2005 – julen

2006 - november

Med vore ønsker om en smuk, fredelig og opbyggende sommer – forhåbentligt med mange solskinstimer - sender vi

de kærligste hilsner - fred og alt godt fra Assisi

Bente

*På toppen af det hellige bjerg, Monte Subasio, med gruppen i juni 2007
Der er en uendeligt smuk og kraftfuld indstrømning af healende Helligånd på Subasio*

ASSISI MISSION ♦ c/o Bente Wolf
Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net